Heinrich Heine,	Heinrich Heine,	Heinrich Heine,	Heinrich Heine,	Heinrich Heine,
Die Lorelei	**Lorelej’**	**Lorelay**	**[Ne scias mi, kio okazis]**	**Lurleia**
	tradukita de Leopold Elb	*tradukita de Hans-Georg Kaiser*	*tradukita de Paul Gottfried Christaller*	*tradukita de N. N. 01*
	Tiu traduko estas poste iom modifita de aliuloj, ne estas la origina traduk-versio de Leopold Elb.		*El la “Libro de la kantoj”, parto “La Reveno”.*	
Ich weiß nicht, was soll es bedeuten,	Ne scias mi, kial mi estas	Min kaptas malgaj’ en la koro,	Ne scias mi, kio okazis	Ignoro, quid id sibi velit,
daß ich so traurig bin;	Malgaja en la kor’.	pro kio tia trist’?	al mia tristema kor’:	Tristissimus cur sim,
ein Märchen aus alten Zeiten,	Antikva fabelo restas	Fabel’ el antikva foro	Antikva legendo min kaptis,	Antiqui aevi fabellam
das kommt mir nicht aus dem Sinn.	Por ĉiam en mia memor’.	ne lasas de mi kun persist’.	ne cedas el mia memor’.	Cur saepe volverim.
Die Luft ist kühl und es dunkelt,	Vespero jam ekmalheliĝas,	Aere fridetas, trankvilas,	La Rejno fluadas trankvile	Vesperascit et frigescit,
und ruhig fließt der Rhein;	Fluadas la Rejn’ en trankvil’,	malhelas jam la Rejn’.	murmuras kiel mister’,	Et Rhenus leniter it,
der Gipfel des Berges funkelt	La supro de l’ monto lumiĝas	La monto surpinte brilas	la supron ŝtonegan orumas	Cacumen montis lucescit,
im Abendsonnenschein.	En vespersuna bril’.	vespere en rava scen’.	sunbriloj de la vesper’.	Dum Phoebus occidit.
Die schönste Jungfrau sitzet	Belega knabino jen tronas	Tre ĉarma feino sidas,	Plej bela virgino jen sidas	Sedet in summo montis
dort oben wunderbar,	Kun ora juvelar’,	jen supre por ador’;	mirinda sur la montet’	Virgo pulcherrima,
ihr goldnes Geschmeide blitzet,	La belan vizaĝon kronas	la ora ornamo ridas;	kaj ŝia oraĵo radias, [4]	Auro nitet gemma frontis,
sie kämmt ihr goldenes Haar.	Mirinde la ora harar’.	ŝi kombas harojn el or’.	ŝi logas kiel magnet’.	Se pectit auricoma.
. . .	. . .	. . .	. . .	. . .

[4] En la sube menciita kajero, el kiu mi, Manfred Retzlaff, kopiis tiun ĉi esperantigon, la linio tekstas: “kaj sia oraĵo radias”, kun “sia” anstataŭ “ŝia”’. Tio ŝajne estas aŭ pres-eraro aŭ gramatika eraro de la tradukinto.

Sie kämmt es mit goldenem Kamme, und singt ein Lied dabei; das hat eine wundersame, gewaltige Melodei.	Ŝi uzas kombilon el oro Kaj dume kantas ŝi. Mirige tuŝas al koro Sorĉiga la melodi'.	Ŝi kombas per ora kombilo kaj kantas kun pasi'; mirigas min la elbrilo kaj forto de l' melodi'.	Ŝi kombas la oran hararon abundan per ora kombil', kantante misteran lidon,[5] ravantan kiel sunbril'.	Aureolo pectine pectit, Carmen canens procul, Mirandum id habet modum Nec non virilem simul.
Den Schiffer im kleinen Schiffe ergreift es mit wildem Weh; er schaut nicht die Felsenriffe, er schaut nur hinauf in die Höh.	Kaj sopiregon eksentas Ŝipisto dum sia vetur'; Rifaron li ne priatentas, Al monto rigardas li nur.	Ŝipisto ŝipeton gvidas, lin kaptas ve' de ekzalt'. Li ja la rifojn ne vidas', li vidas nur supren sen halt'.	Ŝipisto en sia ŝipeto kaptiĝas per stranga dolor', la rifon li tute ignoras. atentas nur ŝin kun fervor'.	In cymba navitam mille Angores feri tenent, Non videt scopulos ille, Ocli non si sursum vident.
Ich glaube, die Wellen verschlingen am Ende Schiffer und Kahn; und das hat mit ihrem Singen die Lorelei getan.	Mi kredas, ke dronos finfine Ŝipisto kun sia boat', Kaj tion kaŭzis feine La Loreleja kantad'.	Mi kredas, ke ondoj tiras la ŝipon funden de l' Rejn'; kaj tio de l' kant' eliras de Lorelaj-siren'.	Mi kredas: la ondoj englutas[6] ŝipiston, ŝipeton je l' fin', kaj kulpa pri tio nur estas kantado de la virin'.	Opinor undas devorare Nautam cum navicula, Effecit solo canendo Lurleia id dea.
...	...	...	...	...

[5]En la origina versio troviĝas tie ĉi la vorto "liedon", kio estas aŭ pres-eraro aŭ neologismo inventita de la tradukinto Paul Christaller.

[6]Mi, Manfred Retzlaff, enmetis la duoblan punkton post la vorto "kredas". Ĝi mankas en la origina traduko de Paul Christaller.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas Heinrich Heine *(∗1797-12-13 – †1856-02-17), publikigita 1823.*

Arg-2-2 (2014-04-23 18:09:02)

Aus dem Werk "Buch der Lieder", Kapitel "Die Heimkehr", Abschnitt II. Siehe auch ein `http://gutenberg.spiegel.de` *unter:* `http://gutenberg.spiegel.de/?id=5&xd=1131&kapitel=12&cHash=eb14eca2272#gb_found`. *Vidu ankaŭ:* `http://www.gedichte.vu/?die_lorelei.html`. *La melodion verkis la komponisto Friedrich Silcher. Vidu la retejon* `http://www.lieder-archiv.de/die_lorelei-notenblatt_300493.html`.

Traduko de la Germana poemo "Die Lorelei" de Heinrich Heine *(∗1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de* Leopold Elb *(†1912-08.04).*

Arg-2-71 (2005-02-03 19:06:30)

La traduko troviĝas sur paĝo 84 de la lernolibro „Post la kurso" de Wilhelm kaj Hans Wingen, eldonita de Ludwig Pickel en Nurembergo (Nürnberg), Germanio.

Traduko de la Germana poemo "Die Lorelei" de Heinrich Heine *(∗1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de* Hans-Georg Kaiser *(Cezar, ∗1954-05-21).*

Arg-2-564 (2005-02-03 19:18:09)

Traduko de la Germana poemo "Die Lorelei" de Heinrich Heine *(∗1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de* Paul Gottfried Christaller *(∗1860-08-21 – †1950-12-31).*

Arg-2-1116 (2010-09-13 10:03:39)

Mi, Manfred Retzlaff, kopiis tiun ĉi tradukon el la libreto "H. Heine - Libro de Kantoj", eldonita en 1911 de la "Esperanto-Propaganda Instituto" (Leipzig, Kaiser-Wilhelm-Str.15), 2a eldono. [Sur la frontpaĝo de la kajero estas malsupre indikita ankaŭ: Eldonejo Rothermel, Friedrichswerth (Thüringen) kaj supre: Popola Biblioteko Esperantista n-ro 2.] Die deutsche Urfassung von Heinrich Heine siehe: "Buch der Lieder", Abscbnitt "Die Heimkehr". - Informoj pri la tradukinto Paul Christaller troviĝas en la vikipedia retejo `http://de.wikipedia.org/wiki/Paul_Gottfried_Christaller`, *kunfoto de li.*

Traduko de la Germana poemo "Die Lorelei" de Heinrich Heine *(∗1797-12-13 – †1856-02-17) en la Latinan de N. N. 01.*

Arg-2-179 (2010-02-11 14:00:52)